

TABEL COMPARATIV

Titlul proiectului de act normativ:

L E G E
pentru modificarea și completarea Legii nr. 7/2004
privind Codul de conduită a funcționarilor publici

TEXTUL ACTUAL	TEXTUL PROPUȘ
Domeniul de aplicare Art. 1. - (1) Codul de conduită a funcționarilor publici, denumit în continuare cod de conduită, reglementează normele de conduită profesională a funcționarilor publici. (2) Normele de conduită profesională prevăzute de prezentul cod de conduită sunt obligatorii pentru persoanele care ocupă o funcție publică în cadrul autorităților și instituțiilor publice ale administrației publice centrale și locale, precum și în cadrul autorităților administrative autonome, denumite în continuare autorități și instituții publice.	1. Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins: „Domeniul de aplicare Art. 1. – (1) Codul de conduită a funcționarilor publici, denumit în continuare <i>cod de conduită</i>, instituie principii și standarde de conduită necesare exercitării prerogativelor de putere publică, conforme cu demnitatea și prestigiul statutului de funcționar public. (2) Principiile și standardele de conduită necesare exercitării prerogativelor de funcție publică cuprind ansamblul normelor de conduită profesională care reglementează comportamentul funcționarilor publici în raporturile din cadrul administrației publice, precum și în raporturile cu beneficiarii direcți ai activității autorităților și instituțiilor publice, a căror respectare este de natură să contribuie la asigurarea unui serviciu public de calitate, în interes general. (3) Principiile și standardele de conduită prevăzute de prezentul cod de conduită sunt obligatorii pentru funcționarii publici din cadrul autorităților și instituțiilor publice ale administrației publice centrale și locale, precum și din cadrul autorităților administrative autonome, denumite în continuare <i>autorități și instituții publice</i>. (4) Respectarea principiilor și standardelor de conduită cuprinse în prezentul cod de conduită constituie un criteriu pentru evaluarea comportamentului etic al funcționarilor publici în exercitarea funcțiilor publice, precum și pentru evaluarea calității serviciilor publice oferite beneficiarilor de către autoritățile și instituțiile publice.”

Obiective Art. 2. - Obiectivele prezentului cod de conduită urmăresc să asigure creșterea calității serviciului public, o bună administrare în realizarea interesului public, precum și să contribuie la eliminarea birocrăției și a faptelor de corupție din administrația publică, prin: a) reglementarea normelor de conduită profesională necesare realizării unor raporturi sociale și profesionale corespunzătoare creării și menținerii la nivel înalt a prestigiului instituției funcției publice și al funcționarilor publici; b) informarea publicului cu privire la conduita profesională la care este îndreptățit să se aștepte din partea funcționarilor publici în exercitarea funcțiilor publice; c) crearea unui climat de încredere și respect reciproc între cetățeni și funcționarii publici, pe de o parte, și între cetățeni și autoritățile administrației publice, pe de altă parte.	2. Articolul 2 se modifică și va avea următorul cuprins: “Obiective Art. 2. - Obiectivele prezentului cod de conduită urmăresc să asigure creșterea calității serviciului public, o bună administrare în realizarea interesului public, precum și să contribuie la consolidarea mediului etic și de integritate și la prevenirea faptelor de corupție în administrația publică, prin: a) stabilirea principiilor și standardelor de conduită necesare exercitării prerogativelor de putere publică în scopul realizării unor raporturi sociale și profesionale corespunzătoare creării și menținerii la nivel înalt a prestigiului instituției funcției publice și al funcționarilor publici; b) reglementarea cadrului instituțional necesar monitorizării și evaluării comportamentului etic al funcționarilor publici; c) informarea publicului cu privire la conduita profesională la care este îndreptățit să se aștepte din partea funcționarilor publici în exercitarea funcțiilor publice; d) crearea unui climat de încredere și respect reciproc între cetățeni și funcționarii publici, pe de o parte, și între cetățeni și autoritățile administrației publice, pe de altă parte.”
Principii generale Art. 3. - Principiile care guvernează conduita profesională a funcționarilor publici sunt următoarele: a) supremația Constituției și a legii, principiu conform căruia funcționarii publici au îndatorirea de a respecta Constituția și legile țării; b) prioritatea interesului public, principiu conform căruia funcționarii publici au îndatorirea de a considera interesul public mai presus decât interesul personal, în exercitarea funcției publice; c) asigurarea egalității de tratament a cetățenilor în fața autorităților și instituțiilor publice, principiu conform căruia funcționarii publici au îndatorirea de a aplica același regim juridic în situații identice sau similare; d) profesionalismul, principiu conform căruia funcționarii publici au	3. La articolul 3, literele c), e) și f) se modifică și vor avea următorul cuprins: “c) asigurarea egalității de tratament a cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, principiu conform căruia funcționarii publici au îndatorirea de a aplica același tratament juridic în situații identice sau similare, precum și de a exclude orice formă de discriminare definită în conformitate cu prevederile art. 4 lit. e²), în relația cu cetățenii și cu orice persoană cu care intră în legătură în exercitarea funcției publice; e) imparțialitatea și independența, principiu conform căruia, în exercitarea funcției publice, funcționarii publici sunt obligați să aibă o atitudine obiectivă, neutră față de orice interes personal sau extraprofesional, precum și să-și fundamenteze activitatea, soluțiile și deciziile pe criterii legale și profesionale; f) integritatea morală și profesională, principiu conform căruia funcționarilor publici le este interzis să solicite sau să accepte, direct

obligația de a îndeplini atribuțiile de serviciu cu responsabilitate, competență, eficiență, corectitudine și conștiinciozitate; e) imparțialitatea și independența, principiu conform căruia funcționarii publici sunt obligați să aibă o atitudine obiectivă, neutră față de orice interes politic, economic, religios sau de altă natură, în exercitarea funcției publice; f) integritatea morală, principiu conform căruia funcționarilor publici le este interzis să solicite sau să accepte, direct ori indirect, pentru ei sau pentru alții, vreun avantaj ori beneficiu în considerarea funcției publice pe care o dețin, sau să abuzeze în vreun fel de această funcție; g) libertatea gândirii și a exprimării, principiu conform căruia funcționarii publici pot să-și exprime și să-și fundamenteze opiniile, cu respectarea ordinii de drept și a bunelor moravuri; h) cinstea și corectitudinea, principiu conform căruia în exercitarea funcției publice și în îndeplinirea atribuțiilor de serviciu funcționarii publici trebuie să fie de bună-credință; i) deschiderea și transparența, principiu conform căruia activitățile desfășurate de funcționarii publici în exercitarea funcției lor sunt publice și pot fi supuse monitorizării cetățenilor.	ori indirect, pentru ei sau pentru alții, vreun bun, avantaj ori beneficiu în considerarea funcției publice pe care o dețin, să abuzeze în vreun fel de această funcție sau să exercite în mod necorespunzător, prin acțiune sau inacțiune, atribuțiile care îi revin;”
Termeni Art. 4. - În înțelesul prezentei legi, următorii termeni se definesc astfel: a) funcționar public - persoana numită într-o funcție publică în condițiile Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată*); b) funcție publică - ansamblul atribuțiilor și responsabilităților stabilite de autoritatea sau instituția publică, în temeiul legii, în scopul realizării competențelor sale; c) interes public - acel interes care implică garantarea și respectarea de către instituțiile și autoritățile publice a drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale cetățenilor, recunoscute de Constituție, legislația internă și tratatele internaționale la care România este parte; d) interes personal - orice avantaj material sau de altă natură, urmărit ori obținut, în mod direct sau indirect, pentru sine ori pentru alții, de	4. La articolul 4, litera e) se modifică și va avea următorul cuprins: „e) conflict de interese – situație expres prevăzută de lege constând în existența unei împrejurări în care manifestarea unui interes personal sau patrimonial, direct ori indirect, poate afecta independența și imparțialitatea funcționarului public în luarea deciziilor ori îndeplinirea la timp și cu obiectivitate a îndatoririlor care îi revin în exercitarea funcției publice deținute, contravenind interesului public;”

către funcționarii publici prin folosirea reputației, influenței, facilităților, relațiilor, informațiilor la care au acces, ca urmare a exercitării funcției publice; e) conflict de interese - acea situație sau împrejurare în care interesul personal, direct ori indirect, al funcționarului public contravine interesului public, astfel încât afectează sau ar putea afecta independența și imparțialitatea sa în luarea deciziilor ori îndeplinirea la timp și cu obiectivitate a îndatoririlor care îi revin în exercitarea funcției publice deținute; f) informație de interes public - orice informație care privește activitățile sau care rezultă din activitățile unei autorități publice ori instituții publice, indiferent de suportul ei; g) informație cu privire la date personale - orice informație privind o persoană identificată sau identificabilă.	5. La articolul 4, după litera e), se introduc cinci noi litere, literele e¹⁾ - e⁵⁾, cu următorul cuprins: “e¹⁾ incompatibilitate – situație juridică expres reglementată de lege caracterizată prin deținerea sau desfășurarea, concomitentă și nepermisă de lege, de către funcționarul public a unor funcții, calități sau activități, în sectorul public sau privat; e²⁾ discriminare – noțiune definită în conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările și completările ulterioare; e³⁾ hărțuire – noțiune definită în conformitate cu prevederile art. 4 lit. c) din Legea nr. 202/2007 privind egalitatea de șanse și de tratament între femei și bărbați, republicată, cu modificările și completările ulterioare; e⁴⁾ hărțuire sexuală - noțiune definită în conformitate cu prevederile art. 4 lit. d) din Legea nr. 202/2007 privind egalitatea de șanse și de tratament între femei și bărbați, republicată, cu modificările și completările ulterioare; e⁵⁾ discriminare bazată pe criteriul de sex - noțiune definită în conformitate cu prevederile art. 4 lit. g) din Legea nr. 202/2007 privind egalitatea de șanse și de tratament între femei și bărbați, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
	6. La articolul 4, după litera g), se introduc două noi litere, literele h) și i), cu următorul cuprins: “h) dilemă etică – indecizie datorată unei situații confuze de apreciere asupra elementelor concrete ale unei stări de fapt prin raportare la modul de aplicare a principiilor și standardelor de conduită profesională a funcționarilor publici, într-un caz determinat; i) consilier de etică – funcționar public desemnat să desfășoare atribuțiile stabilite în condițiile prezentei legi.”
CAPITOLUL II Norme generale de conduită profesională a funcționarilor publici	7. Titlul Capitolului II - Norme generale de conduită profesională a funcționarilor publici, se modifică și va avea următorul cuprins: „CAPITOLUL II Standarde de conduită a funcționarilor publici”

	8. La Capitolul II - Standarde de conduită a funcționarilor publici, după articolul 4 se introduce un nou articol, articolul 41, cu următorul cuprins: “Loialitatea față de Constituție și lege Art. 4¹.– (1) Funcționarii publici au obligația ca prin actele și faptele lor să promoveze supremația legii, să respecte Constituția și legile țării, statul de drept, drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor în relația cu administrația publică, precum și să acționeze pentru punerea în aplicare a dispozițiilor legale în conformitate cu atribuțiile care le revin, cu aplicarea principiilor și stadardele de conduită. (2) Funcționarii publici trebuie să se conformeze dispozițiilor legale privind restrângerea exercițiului unor drepturi, datorată naturii funcțiilor publice deținute.”
Asigurarea unui serviciu public de calitate Art. 5. - (1) Funcționarii publici au obligația de a asigura un serviciu public de calitate în beneficiul cetățenilor, prin participarea activă la luarea deciziilor și la transpunerea lor în practică, în scopul realizării competențelor autorităților și ale instituțiilor publice. (2) În exercitarea funcției publice, funcționarii publici au obligația de a avea un comportament profesionist, precum și de a asigura, în condițiile legii, transparența administrativă, pentru a câștiga și a menține încrederea publicului în integritatea, imparțialitatea și eficacitatea autorităților și instituțiilor publice.	
	9. După articolul 5, se introduce un nou articol, articolul 5¹, cu următorul cuprins: “Imparțialitate și independență Art. 5¹. - (1) Funcționarii publici trebuie să exercite funcția publică cu obiectivitate, imparțialitate și independență, fundamentându-și activitatea, soluțiile propuse și deciziile pe dispoziții legale și pe argumente tehnice. (2) În activitatea profesională, funcționarii publici au obligația de diligență cu privire la promovarea și implementarea soluțiilor propuse și a deciziilor, în condițiile prevăzute la alin. (1). (3) În exercitarea funcției publice, funcționarii publici

	trebuie să adopte o atitudine neutră față de orice interes personal, politic, economic, religios sau de altă natură și să nu dea curs unor eventuale presiuni, ingerințe sau influențe de orice natură. (4) Principiul independenței nu poate fi interpretat ca o derogare de la principiul subordonării ierarhice.”
Loialitatea față de Constituție și lege Art. 6. - (1) Funcționarii publici au obligația ca, prin actele și faptele lor, să respecte Constituția, legile țării și să acționeze pentru punerea în aplicare a dispozițiilor legale, în conformitate cu atribuțiile care le revin, cu respectarea eticii profesionale. (2) Funcționarii publici trebuie să se conformeze dispozițiilor legale privind restrângerea exercițiului unor drepturi, datorată naturii funcțiilor publice deținute.	10. Articolul 6 se modifică și va avea următorul cuprins: “Incompatibilități și conflicte de interese Art. 6. – (1) Funcționarii publici au obligația de a respecta regimul juridic al incompatibilităților și al conflictelor de interese, reglementate expres prin lege. (2) În aplicarea prevederilor alin. (1), funcționarii publici trebuie să exercite un rol activ, având obligația de a evalua situațiile care pot genera o situație de incompatibilitate sau un conflict de interese și de a acționa pentru prevenirea apariției sau soluționarea legală a acestora. (3) În situația intervenirii unei incompatibilități sau a unui conflict de interese, funcționarii publici au obligația de a acționa conform prevederilor legale pentru încetarea incompatibilității sau a conflictului de interese, în termen legal.”
Loialitatea față de autoritățile și instituțiile publice Art. 7. - (1) Funcționarii publici au obligația de a apăra în mod loial prestigiul autorității sau instituției publice în care își desfășoară activitatea, precum și de a se abține de la orice act ori fapt care poate produce prejudicii imaginii sau intereselor legale ale acesteia. (2) Funcționarilor publici le este interzis: a) să exprime în public aprecieri neconforme cu realitatea în legătură cu activitatea autorității sau instituției publice în care își desfășoară activitatea, cu politicile și strategiile acesteia ori cu proiectele de acte cu caracter normativ sau individual; b) să facă aprecieri neautorizate în legătură cu litigiile aflate în curs de soluționare și în care autoritatea sau instituția publică în care își desfășoară activitatea are calitatea de parte; c) să dezvăluie informații care nu au caracter public, în alte condiții decât cele prevăzute de lege; d) să dezvăluie informațiile la care au acces în exercitarea funcției publice, dacă această dezvăluire este de natură să atragă avantaje	11. La articolul 7 alineatul (2), literele b), c) și d) se modifică și vor avea următorul cuprins: “b) să facă aprecieri neautorizate în legătură cu litigiile aflate în curs de soluționare și în care autoritatea sau instituția publică în care își desfășoară activitatea are calitatea de parte, sau să furnizeze în mod neautorizat informații în legătură cu aceste litigii; c) să dezvăluie și să folosească informații care nu au caracter public, în alte condiții decât cele prevăzute de lege; d) să dezvăluie și să folosească informațiile la care au acces în exercitarea funcției publice, dacă această dezvăluire este de natură să atragă avantaje necuvenite ori să prejudicieze imaginea sau drepturile instituției publice ori ale unor funcționari publici, precum și ale persoanelor fizice sau juridice;”

necuvenite ori să prejudicieze imaginea sau drepturile instituției ori ale unor funcționari publici, precum și ale persoanelor fizice sau juridice; e) să acorde asistență și consultanță persoanelor fizice sau juridice în vederea promovării de acțiuni juridice ori de altă natură împotriva statului sau autorității ori instituției publice în care își desfășoară activitatea. (3) Prevederile alin. (2) lit. a)-d) se aplică și după încetarea raportului de serviciu, pentru o perioadă de 2 ani, dacă dispozițiile din legi speciale nu prevăd alte termene. (4) Dezvăluirea informațiilor care nu au caracter public sau remiterea documentelor care conțin asemenea informații, la solicitarea reprezentanților unei alte autorități ori instituții publice, este permisă numai cu acordul conducătorului autorității sau instituției publice în care funcționarul public respectiv își desfășoară activitatea. (5) Prevederile prezentului cod de conduită nu pot fi interpretate ca o derogare de la obligația legală a funcționarilor publici de a furniza informații de interes public celor interesați, în condițiile legii, sau ca o derogare de la dreptul funcționarului public de a face sesizări în baza Legii nr. 571/2004 privind protecția personalului din autoritățile publice, instituțiile publice și din alte unități care semnalează încălcări ale legii.	12. La articolul 7, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins: „(4) Dezvăluirea informațiilor care nu au caracter public sau remiterea documentelor care conțin asemenea informații, la solicitarea unor persoane fizice sau juridice, este permisă numai în condițiile expres prevăzute de lege și cu acordul conducătorului autorității sau instituției publice în care funcționarul public respectiv își desfășoară activitatea.”
Libertatea opiniilor Art. 8. - (1) În îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, funcționarii publici au obligația de a respecta demnitatea funcției publice deținute, corelând libertatea dialogului cu promovarea intereselor autorității sau instituției publice în care își desfășoară activitatea. (2) În activitatea lor, funcționarii publici au obligația de a respecta libertatea opiniilor și de a nu se lăsa influențați de considerente personale sau de popularitate. În exprimarea opiniilor, funcționarii publici trebuie să aibă o atitudine conciliantă și să evite generarea conflictelor datorate schimbului de păreri.	13. Articolul 8 se modifică și va avea următorul cuprins: “Libertatea exprimării Art. 8. – (1) Funcționarii publici au dreptul la libera exprimare, în condițiile legii. (2) În exercitarea dreptului la liberă exprimare, funcționarii publici au obligația de a nu aduce atingere demnității, imaginii, precum și vieții intime, familiale și private a oricărei persoane. (3) În îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, funcționarii publici au obligația de a respecta demnitatea funcției publice deținute, corelând libertatea dialogului cu promovarea intereselor autorității sau instituției publice în care își desfășoară activitatea. (4) În activitatea lor, funcționarii publici au obligația de a respecta libertatea opiniilor și de a nu se lăsa influențați de considerente personale sau de popularitate. În exprimarea opiniilor,

	funcționarii publici trebuie să aibă o atitudine conciliantă și să evite generarea conflictelor datorate schimbului de păreri.”
Activitatea publică Art. 9. - (1) Relațiile cu mijloacele de informare în masă se asigură de către funcționarii publici desemnați în acest sens de conducătorul autorității sau instituției publice, în condițiile legii. (2) Funcționarii publici desemnați să participe la activități sau dezbateri publice, în calitate oficială, trebuie să respecte limitele mandatului de reprezentare încredințat de conducătorul autorității ori instituției publice în care își desfășoară activitatea. (3) În cazul în care nu sunt desemnați în acest sens, funcționarii publici pot participa la activități sau dezbateri publice, având obligația de a face cunoscut faptul că opinia exprimată nu reprezintă punctul de vedere oficial al autorității ori instituției publice în cadrul căreia își desfășoară activitatea.	14. La articolul 9, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins: “Activitatea publică Art. 9. – (1) Comunicarea oficială a informațiilor și datelor privind activitatea autorității sau instituției publice, precum și relațiile cu mijloacele de informare în masă se asigură de către funcționarii publici desemnați în acest sens de conducătorul autorității sau instituției publice, în condițiile legii.”
	15. La articolul 9, după alineatul (3) se introduc șase noi alineate, alineatele (4) - (9), cu următorul cuprins: “(4) Funcționarii publici pot participa la elaborarea de publicații, pot elabora și publica articole de specialitate, lucrări literare ori științifice, în condițiile legii. (5) Funcționarii publici pot participa la emisiuni audiovizuale, cu excepția celor cu caracter politic ori a celor care ar putea afecta prestigiul funcției publice. (6) În cazurile prevăzute la alin. (4) și (5), funcționarii publici nu pot utiliza informații și date la care au avut acces în exercitarea funcției publice, dacă acestea nu au caracter public. Prevederile alin. (3) se aplică în mod corespunzător. (7) În exercitarea dreptului la replică și la rectificare, a dreptului la demnitate, a dreptului la imagine, precum și a dreptului la viață intimă, familială și privată, funcționarii publici își pot exprima public opinia personală în cazul în care prin articole de presă sau în emisiuni audiovizuale s-au făcut afirmații defăimătoare la adresa lor sau a familiei lor. Prevederile alin. (3) se aplică în mod corespunzător. (8) Funcționarii publici își asumă responsabilitatea pentru

	apariția publică și pentru conținutul informațiilor prezentate, care trebuie să fie în acord cu principiile și standardele de conduită prevăzute de prezentul cod. (9) Prevederile alin. (1) – (8) se aplică indiferent de modalitatea și de mediul de comunicare.”
Activitatea politică Art. 10. - În exercitarea funcției publice, funcționarilor publici le este interzis: a) să participe la colectarea de fonduri pentru activitatea partidelor politice; b) să furnizeze sprijin logistic candidaților la funcții de demnitate publică; c) să colaboreze, în afara relațiilor de serviciu, cu persoanele fizice sau juridice care fac donații ori sponsorizări partidelor politice; d) să afișeze, în cadrul autorităților sau instituțiilor publice, însemne ori obiecte inscripționate cu sigla sau denumirea partidelor politice ori a candidaților acestora.	16. Articolul 10 se modifică și va avea următorul cuprins: “Activitatea politică Art. 10. – (1) În exercitarea funcției publice, funcționarilor publici le este interzis: a) să participe la colectarea de fonduri pentru activitatea partidelor politice, a organizațiilor cărora le este aplicabil același regim juridic ca și partidelor politice, a fundațiilor sau asociațiilor care funcționează pe lângă partidele politice, precum și pentru activitatea candidaților independenți; b) să furnizeze sprijin logistic candidaților la funcții de demnitate publică; c) să recomande persoanelor fizice sau juridice să facă donații ori sponsorizări partidelor politice, organizațiilor cărora le este aplicabil același regim juridic ca și partidelor politice, fundațiilor sau asociațiilor care funcționează pe lângă partidele politice, precum și candidaților independenți; d) să afișeze, în cadrul autorităților sau instituțiilor publice, însemne ori obiecte inscripționate cu sigla și/sau denumirea partidelor politice, ale organizațiilor cărora le este aplicabil același regim juridic ca și partidelor politice, ale fundațiilor sau asociațiilor care funcționează pe lângă partidele politice, ale candidaților acestora, precum și ale candidaților independenți. (2) Funcționarii publici nu se pot servi de actele pe care le îndeplinesc în exercitarea atribuțiilor de serviciu pentru a-și exprima sau manifesta convingerile politice. (3) În exercitarea funcției publice, pe durata timpului de lucru funcționarilor publici le este interzis să participe la reuniuni publice cu caracter politic.”
Folosirea imaginii proprii Art. 11. - În considerarea funcției publice deținute, funcționarilor	

publici le este interzis să permită utilizarea numelui sau imaginii proprii în acțiuni publicitare pentru promovarea unei activități comerciale, precum și în scopuri electorale.	
Cadrul relațiilor în exercitarea funcției publice Art. 12. - (1) În relațiile cu personalul din cadrul autorității sau instituției publice în care își desfășoară activitatea, precum și cu persoanele fizice sau juridice, funcționarii publici sunt obligați să aibă un comportament bazat pe respect, bună-credință, corectitudine și amabilitate. (2) Funcționarii publici au obligația de a nu aduce atingere onoarei, reputației și demnității persoanelor din cadrul autorității sau instituției publice în care își desfășoară activitatea, precum și persoanelor cu care intră în legătură în exercitarea funcției publice, prin: a) întrebuințarea unor expresii jignitoare; b) dezvăluirea unor aspecte ale vieții private; c) formularea unor sesizări sau plângeri calomnioase. (3) Funcționarii publici trebuie să adopte o atitudine imparțială și justificată pentru rezolvarea clară și eficientă a problemelor cetățenilor. Funcționarii publici au obligația să respecte principiul egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, prin: a) promovarea unor soluții similare sau identice raportate la aceeași categorie de situații de fapt; b) eliminarea oricărei forme de discriminare bazate pe aspecte privind naționalitatea, convingerile religioase și politice, starea materială, sănătatea, vârsta, sexul sau alte aspecte. (4) Pentru realizarea unor raporturi sociale și profesionale care să asigure demnitatea persoanelor, eficiența activității, precum și creșterea calității serviciului public, se recomandă respectarea normelor de conduită prevăzute la alin. (1)-(3) și de către celelalte subiecte ale acestor raporturi.	17. Articolul 12 se modifică și va avea următorul cuprins: “Conduita în relațiile cu cetățenii Art. 12. - (1) În relațiile cu persoanele fizice și cu reprezentanții persoanelor juridice care se adresează autorității sau instituției publice, funcționarii publici sunt obligați să aibă un comportament bazat pe respect, bună-credință, corectitudine, integritate morală și profesională. (2) Funcționarii publici au obligația de a nu aduce atingere onoarei, reputației, demnității, integrității fizice și morale a persoanelor cu care intră în legătură în exercitarea funcției publice, prin: a) întrebuințarea unor expresii jignitoare; b) acte sau fapte care pot afecta integritatea fizică sau psihică a oricărei persoane. (3) Funcționarii publici trebuie să adopte o atitudine imparțială și justificată pentru rezolvarea legală, clară și eficientă a problemelor cetățenilor. (4) Funcționarii publici sunt obligați să respecte principiul egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, al excluderii privilegiilor și discriminării, asigurând un tratament juridic nediscriminatoriu pentru persoanele aflate în situații comparabile, prin: a) promovarea unor soluții similare sau identice raportate la aceeași categorie de situații de fapt și/sau de drept; b) eliminarea oricărei forme de discriminare definită conform prevederilor art. 4 lit. e²). (5) Funcționarii publici trebuie să adopte o atitudine demnă și civilizată față de orice persoană cu care intră în legătură în exercitarea funcției publice, fiind îndrituiți, pe bază de reciprocitate, să solicite acestora un comportament adecvat. (6) Pentru realizarea unor raporturi sociale și profesionale care să asigure demnitatea persoanelor, eficiența activității, precum și creșterea calității serviciului public, este necesară respectarea

	normelor de conduită prevăzute la alin. (1) - (4) și de către celelalte subiecte de drept ale acestor raporturi.”
	18. După articolul 12 se introduce un nou articol, articolul 12¹, cu următorul cuprins: “Conduita colegială Art. 12¹. – (1) În relațiile colegiale funcționarii publici sunt obligați să manifeste onestitate, obiectivitate, bună-credință, solidaritate, integritate morală și profesională. (2) Funcționarii publici își desfășoară activitatea acordând respect față de cunoștințele, experiența, valorile, ideile, opiniile și opțiunile celorlalți. (3) Funcționarii publici trebuie să se abțină să exprime critici nefondate, denigrări sau etichetări la adresa activității profesionale a colegilor. (4) Funcționarii publici trebuie să manifeste spirit de echipă și să acorde sprijin eforturilor profesionale ale colegilor, în limita disponibilităților participative și a timpului disponibil. (5) Funcționarii publici au obligația de a nu aduce atingere onoarei, reputației, demnității, integrității fizice și morale a colegilor, prin: a) întrebuințarea unor expresii jignitoare; b) dezvăluirea unor aspecte ale vieții intime, familiale și private; c) formularea unor sesizări sau plângeri calomnioase; d) acte sau fapte care pot afecta integritatea fizică sau morală a acestora. (6) Funcționarii publici au obligația de a nu exploata și de a nu profita sub nicio formă de persoanele față de care, prin funcția sau calitatea deținută, manifestă un ascendent de autoritate.”
Conduita în cadrul relațiilor internaționale Art. 13. - (1) Funcționarii publici care reprezintă autoritatea sau instituția publică în cadrul unor organizații internaționale, instituții de învățământ, conferințe, seminarii și alte activități cu caracter internațional au obligația să promoveze o imagine favorabilă țării și autorității sau instituției publice pe care o reprezintă.	

(2) În relațiile cu reprezentanții altor state, funcționarilor publici le este interzis să exprime opinii personale privind aspecte naționale sau dispute internaționale. (3) În deplasările externe, funcționarii publici sunt obligați să aibă o conduită corespunzătoare regulilor de protocol și le este interzisă încălcarea legilor și obiceiurilor țării gazdă.	
Interdicția privind acceptarea cadourilor, serviciilor și avantajelor Art. 14. - Funcționarii publici nu trebuie să solicite ori să accepte cadouri, servicii, favoruri, invitații sau orice alt avantaj, care le sunt destinate personal, familiei, părinților, prietenilor ori persoanelor cu care au avut relații de afaceri sau de natură politică, care le pot influența imparțialitatea în exercitarea funcțiilor publice deținute ori pot constitui o recompensă în raport cu aceste funcții.	19. Articolul 14 se modifică și va avea următorul cuprins: „Interdicția privind acceptarea bunurilor, serviciilor și avantajelor Art. 14. – (1) Funcționarii publici nu trebuie să solicite ori să accepte bunuri, servicii, favoruri, invitații sau orice alt avantaj, care le sunt destinate personal, soțului/soției, rudelor sau afinilor până la gradul al patrulea inclusiv, părinților ori persoanelor cu care au avut relații personale, de afaceri sau de natură politică, care le pot influența imparțialitatea în exercitarea funcțiilor publice deținute ori pot constitui o recompensă în raport cu aceste funcții. (2) Sunt exceptate de la prevederile alin. (1) bunurile pe care funcționarii publici le-au primit cu titlu gratuit în cadrul unor activități de protocol în exercitarea mandatului sau a funcției publice deținute, care se supun prevederilor legale specifice.”
Participarea la procesul de luare a deciziilor Art. 15. - (1) În procesul de luare a deciziilor, funcționarii publici au obligația să acționeze conform prevederilor legale și să își exercite capacitatea de apreciere în mod fundamentat și imparțial. (2) Funcționarilor publici le este interzis să promită luarea unei decizii de către autoritatea sau instituția publică, de către alți funcționari publici, precum și îndeplinirea atribuțiilor în mod privilegiat.	
Obiectivitate în evaluare Art. 16. - (1) În exercitarea atribuțiilor specifice funcțiilor publice	20. Articolul 16 se modifică și va avea următorul cuprins: “Obiectivitate și responsabilitate în luarea deciziilor Art. 16. – (1) În exercitarea atribuțiilor de coordonare, precum și

de conducere, funcționarii publici au obligația să asigure egalitatea de șanse și tratament cu privire la dezvoltarea carierei în funcția publică pentru funcționarii publici din subordine.

(2) Funcționarii publici de conducere au obligația să examineze și să aplice cu obiectivitate criteriile de evaluare a competenței profesionale pentru personalul din subordine, atunci când propun ori aprobă avansări, promovări, transferuri, numiri sau eliberări din funcții ori acordarea de stimulente materiale sau morale, excluzând orice formă de favoritism ori discriminare.

(3) Se interzice funcționarilor publici de conducere să favorizeze sau să defavorizeze accesul ori promovarea în funcția publică pe criterii discriminatorii, de rudenie, afinitate sau alte criterii neconforme cu principiile prevăzute la art. 3.

a atribuțiilor specifice funcțiilor publice de conducere, funcționarii publici au obligația de a asigura organizarea activității personalului, de a manifesta inițiativă și responsabilitate și de a susține propunerile personalului din subordine.

(2) Înalții funcționari publici și funcționarii publici de conducere au obligația să asigure egalitatea de șanse și tratament cu privire la dezvoltarea carierei în funcția publică pentru personalul din subordine. În acest sens, aceștia au obligația:

a) să repartizeze sarcinile în mod echilibrat, corespunzător nivelului de competență și carierei individuale a fiecărei persoane din subordine;

b) să asigure coordonarea modului de îndeplinire a sarcinilor, cu valorificarea corespunzătoare a competențelor fiecărei persoane din subordine;

c) să monitorizeze performanța profesională individuală și colectivă a personalului din subordine, să semnaleze în mod individual performanțele necorespunzătoare și să implementeze măsuri destinate ameliorării performanței individuale și după caz, colective, atunci când este necesar;

d) să examineze și să aplice cu obiectivitate criteriile de evaluare a competenței profesionale pentru personalul din subordine, atunci când propun ori aprobă avansări, promovări, transferuri, numiri sau eliberări din funcții ori acordarea de stimulente materiale sau morale;

e) să evalueze în mod obiectiv necesarul de instruire profesională al fiecărui subordonat și să propună participarea acestora la programe de formare și perfecționare profesională;

f) să delege sarcini și responsabilități în condițiile legii, persoanelor din subordine care dețin cunoștințele, competențele și îndeplinesc condițiile legale necesare exercitării funcției respective;

g) să excludă orice formă de discriminare și de hărțuire, de orice natură și în orice situație, definite în conformitate cu prevederile art. 4 lit. e²) – e⁵), cu privire la personalul din subordine.

(3) În scopul asigurării condițiilor necesare îndeplinirii cu imparțialitate a îndatoririlor ce decurg din raporturile ierarhice, înalții funcționari publici și funcționarii publici de conducere au obligația de a nu se angaja în relații patrimoniale cu personalul din subordine.”

	21. După articolul 16 se introduce un nou articol, articolul 16¹, cu următorul cuprins: “Dezvoltarea competențelor Art. 16¹. –(1) Funcționarii publici au obligația să depună un efort continuu de menținere și de dezvoltare a competențelor și de actualizare a cunoștințelor profesionale prin informare permanentă, prin participarea la programe de formare și perfecționare profesională, la seminarii, conferințe sau dezbateri științifice pe teme profesionale. (2) Lucrările, proiectele și temele de cercetare solicitate ca formă de finalizare sau absolvire a unor programe de perfecționare profesională și a programelor de formare specializată în administrația publică trebuie să reflecte contribuția individuală a funcționarului public, ca rezultat al cunoștințelor și competențelor acumulate în procesul de instruire. (3) În îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, în situația în care funcționarul public constată că se află într-un impas profesional, prin lipsa cunoștințelor, a surselor de informare disponibile sau prin depășirea limitelor de competență, va consulta colegii sau pe superiorul direct.”
Folosirea prerogativelor de putere publică Art. 17. - (1) Este interzisă folosirea de către funcționarii publici, în alte scopuri decât cele prevăzute de lege, a prerogativelor funcției publice deținute. (2) Prin activitatea de luare a deciziilor, de consiliere, de elaborare a proiectelor de acte normative, de evaluare sau de participare la anchete ori acțiuni de control, funcționarilor publici le este interzisă urmărirea obținerii de foloase sau avantaje în interes personal ori producerea de prejudicii materiale sau morale altor persoane. (3) Funcționarilor publici le este interzis să folosească poziția oficială pe care o dețin sau relațiile pe care le-au stabilit în exercitarea funcției publice, pentru a influența anchetele interne ori externe sau pentru a determina luarea unei anumite măsuri. (4) Funcționarilor publici le este interzis să impună altor funcționari publici să se înscrie în organizații sau asociații, indiferent de natura	22. La articolul 17, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins: „(3) Funcționarilor publici le este interzis să folosească poziția oficială pe care o dețin sau relațiile pe care le-au stabilit în exercitarea funcției publice, astfel: a) pentru a influența anchetele interne ori externe; b) pentru a promova, a recomanda, a determina sau a recompensa luarea unei anumite măsuri.”

acestora, ori să le sugereze acest lucru, promițându-le acordarea unor avantaje materiale sau profesionale.	
	23. La articolul 17, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (5), cu următorul cuprins: „(5) Relațiile de familie, sociale și extraprofesionale ale funcționarilor publici nu trebuie să influențeze soluțiile și modul de exercitare a prerogativelor de putere publică corespunzătoare funcției publice deținute.”
Utilizarea resurselor publice Art. 18. - (1) Funcționarii publici sunt obligați să asigure ocrotirea proprietății publice și private a statului și a unităților administrativ-teritoriale, să evite producerea oricărui prejudiciu, acționând în orice situație ca un bun proprietar. (2) Funcționarii publici au obligația să folosească timpul de lucru, precum și bunurile aparținând autorității sau instituției publice numai pentru desfășurarea activităților aferente funcției publice deținute. (3) Funcționarii publici trebuie să propună și să asigure, potrivit atribuțiilor care le revin, folosirea utilă și eficientă a banilor publici, în conformitate cu prevederile legale. (4) Funcționarilor publici care desfășoară activități publicistice în interes personal sau activități didactice le este interzis să folosească timpul de lucru ori logistica autorității sau a instituției publice pentru realizarea acestora.	24. La articolul 18, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins: “(4) Funcționarilor publici care desfășoară în interes personal activități publicistice, activități didactice, de cercetare științifică sau activități care nu generează o situație de incompatibilitate sau un conflict de interese în condițiile legii, le este interzis să folosească timpul de lucru ori logistica autorității sau a instituției publice pentru realizarea acestora.”
	25. La articolul 18, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (5) cu următorul cuprins: „(5) În activitatea publicistică și de cercetare științifică desfășurată în interes public sau personal, funcționarii publici trebuie să respecte drepturile de proprietate intelectuală, indicând în condițiile legii, sursa de informare și elementele de identificare ale autorului și ale lucrării.”

Limitarea participării la achiziții, concesiuni sau închirieri Art. 19. - (1) Orice funcționar public poate achiziționa un bun aflat în proprietatea privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, supus vânzării în condițiile legii, cu excepția următoarelor cazuri: a) când a luat cunoștință, în cursul sau ca urmare a îndeplinirii atribuțiilor de serviciu, despre valoarea ori calitatea bunurilor care urmează să fie vândute; b) când a participat, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, la organizarea vânzării bunului respectiv; c) când poate influența operațiunile de vânzare sau când a obținut informații la care persoanele interesate de cumpărarea bunului nu au avut acces. (2) Dispozițiile alin. (1) se aplică în mod corespunzător și în cazul concesiunii sau închirierii unui bun aflat în proprietatea publică ori privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale. (3) Funcționarilor publici le este interzisă furnizarea informațiilor referitoare la bunurile proprietate publică sau privată a statului ori a unităților administrativ-teritoriale, supuse operațiunilor de vânzare, concesiune sau închiriere, în alte condiții decât cele prevăzute de lege.	
	26. La Capitolul II – Standarde de conduită a funcționarilor publici, după articolul 19, se introduc două noi articole, articolele 19¹ și 19², cu următorul cuprins: “Responsabilitate etică și relația cu consilierul de etică Art. 19¹. – (1) Funcționarii publici au obligația și responsabilitatea de a cunoaște și de a aplica prevederile prezentului cod de conduită. (2) În cazul în care funcționarii publici consideră că printr-o anumită conduită anunțată dar nepusă în practică a unui coleg există riscul iminent al producerii unor abateri de la principiile și standardele de conduită, semnalează acestuia, în mod amiabil, faptul că adoptarea în practică a acelei conduite reprezintă o încălcare a principiilor sau/și standardelor de conduită și îi recomandă să se adreseze consilierului de etică. (3) Pentru a preveni încălcarea principiilor și standardelor de

conduită și pentru a adopta conduita corespunzătoare, funcționarii publici se adresează consilierului de etică ori de câte ori consideră necesar.

(4) Funcționarii publici se adresează consilierului de etică în următoarele situații:

a) în cazul în care se găsesc într-o situație de dificultate cauzată de înțelegerea și aplicarea unui principiu sau standard de conduită;

b) în cazul în care există situații conflictuale cu superiorii ierarhici sau colegii și a căror soluționare amiabilă nu a fost posibilă;

c) în cazul în care în activitatea funcționarului public intervin ingerințe de orice natură care pot afecta imparțialitatea, obiectivitatea și independența în exercitarea funcției publice;

d) în cazul în care există o dilemă etică în activitatea curentă sau în procesul de luare a unei decizii;

e) în cazurile prevăzute la art. 16 alin. (2) și (3);

f) în orice altă situație în care funcționarul public necesită clarificări în legătură cu nevoia de adoptare a unui comportament etic.

(5) Relația funcționarilor publici cu consilierul de etică este bazată în mod reciproc, pe respect, confidențialitate și încredere.

(6) Funcționarul public se adresează consilierului de etică cu o solicitare formală de a beneficia de consiliere etică.

(7) În cadrul ședinței de consiliere funcționarul public prezintă consilierului de etică, în mod detaliat, situația de fapt.

(8) Consilierul de etică își exercită rolul activ de acordare de consultanță în vederea prevenirii încălcării principiilor și standardelor de conduită a funcționarilor publici.

(9) Pentru facilitarea soluționării unor situații complexe de natura celor prevăzute la alin. (4) lit. b), c) și e), și cu acordul funcționarului public care a solicitat consiliere etică, consilierul de etică invită și persoanele vizate și după caz, pe superiorii ierarhici ai acestora.

(10) Consilierul de etică are obligație de diligență. Funcționarul public are obligație de rezultat în activitatea sa ulterioară.

(11) Funcționarii publici nu pot fi sancționați sau prejudiciați în niciun fel pentru că s-au adresat consilierului de etică cu solicitarea de a primi consiliere cu privire la respectarea principiilor și standardelor

	de conduită.” “Răspundere juridică Art. 19². - (1) Încălcarea principiilor și standardelor de conduită de către funcționarii publici constituie abatere disciplinară, sau după caz, contravenție sau faptă penală. (2) Încălcarea dispozițiilor prezentului cod de conduită atrage răspunderea disciplinară a funcționarilor publici, în condițiile legii, sau după caz, răspunderea civilă, contravențională sau penală. (3) Comisiile de disciplină au competența de a cerceta încălcarea prevederilor prezentului cod de conduită și de a propune aplicarea sancțiunilor disciplinare, în condițiile legii. (4) Funcționarii publici nu pot fi sancționați sau prejudiciați în niciun fel pentru sesizarea cu bună-credință a comisiei de disciplină competente, în condițiile legii, cu privire la cazurile de încălcare a principiilor și standardelor de conduită. (5) În cazurile în care faptele săvârșite întrunesc elementele constitutive ale unor infracțiuni, vor fi sesizate organele de urmărire penală competente, în condițiile legii. (6) Funcționarii publici răspund potrivit legii în cazurile în care, prin faptele săvârșite cu încălcarea principiilor și standardelor de conduită profesională, creează prejudicii persoanelor fizice sau juridice.”
CAPITOLUL III Coordonarea, monitorizarea și controlul aplicării normelor de conduită profesională	27. Titlul Capitolului III – Coordonarea, monitorizarea și controlul aplicării normelor de conduită profesională se modifică și va avea următorul cuprins: “CAPITOLUL III Roluri și responsabilități instituționale cu privire la implementarea, monitorizarea și controlul implementării principiilor și standardelor de conduită a funcționarilor publici”
Rolul Agenției Naționale a Funcționarilor Publici Art. 20. - (1) Agenția Națională a Funcționarilor Publici coordonează, monitorizează și controlează aplicarea normelor prevăzute de prezentul cod de conduită, exercitând următoarele atribuții: a) urmărește aplicarea și respectarea, în cadrul autorităților și	28. Articolul 20 se modifică și va avea următorul cuprins: „Rolul Agenției Naționale a Funcționarilor Publici Art. 20. - (1) Agenția Națională a Funcționarilor Publici, denumită în continuare Agenția, exercită următoarele atribuții: a) monitorizează și controlează aplicarea și respectarea, în cadrul autorităților și instituțiilor publice, a prevederilor prezentului

instituțiilor publice, a prevederilor prezentului cod de conduită; b) elaborează studii și analize privind respectarea prevederilor prezentului cod de conduită; c) colaborează cu organizațiile neguvernamentale care au ca scop promovarea și apărarea intereselor legitime ale cetățenilor în relația cu funcționarii publici. (2) Prin activitatea sa, Agenția Națională a Funcționarilor Publici nu poate influența derularea procedurii de lucru a comisiilor de disciplină din cadrul autorităților și instituțiilor publice.	cod de conduită; b) elaborează studii și analize privind respectarea prevederilor prezentului cod de conduită; c) elaborează cadrul metodologic privind activitatea de consiliere etică, precum și modelul, gestionarea și accesul la registrul de evidență al acestei activități; d) elaborează standardul de formare pentru consilierii de etică; e) organizează programe de formare inițială și perfecționare pentru consilierii de etică; f) organizează seminarii și conferințe în domeniul managementului eticii și integrității; g) elaborează cadrul metodologic necesar monitorizării și implementării principiilor și standardelor de conduită a funcționarilor publici, precum și a procedurilor disciplinare în cadrul autorităților și instituțiilor publice și centralizează datele transmise de instituțiile publice, la termenele și în formatele de raportare stabilite; h) concepe aplicația informatică de monitorizare, în vederea prelucrării automate și reprezentării statistice și grafice a datelor colectate în condițiile prevăzute la lit. g); i) concepe și administrează baza de date a consilierilor de etică și sprijină dezvoltarea competențelor acestora prin facilitarea proceselor de comunicare; j) colaborează cu consilierii de etică; k) pe baza rapoartelor transmise de consilierii de etică, elaborează rapoarte semestriale privind monitorizarea implementării principiilor și a standardelor de conduită, precum și a procedurilor disciplinare în cadrul autorităților și instituțiilor publice; l) colaborează cu organizațiile neguvernamentale care au ca scop promovarea și apărarea intereselor legitime ale cetățenilor în relația cu funcționarii publici; m) constată contravenții și aplică sancțiuni, în condițiile legii. (2) Reglementările prevăzute la alin. (1) lit. c), d) și g) se aprobă prin ordin al președintelui Agenției, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. (3) Prin activitatea sa, Agenția nu poate influența activitatea de consiliere etică desfășurată de consilierii de etică și derularea
--	--

	procedurii de lucru a comisiilor de disciplină din cadrul autorităților și instituțiilor publice. (4) Pentru dezvoltarea unitară a mediului etic în domeniul funcției publice, în îndeplinirea atribuțiilor prevăzute la alin. (1) Agenția colaborează cu autoritățile și instituțiile publice, precum și cu organizații neguvernamentale cu obiect de activitate în domeniu. (5) În condițiile prevăzute la alin. (4), Agenția poate încheia parteneriate de colaborare cu autoritățile și instituțiile publice, precum și cu organizații neguvernamentale, în vederea implementării unor proiecte și programe destinate dezvoltării mediului etic în funcția publică. (6) Agenția poate beneficia de programe cu asistență externă pentru îndeplinirea atribuțiilor prevăzute la alin. (1).”
Rolul autorităților și instituțiilor publice Art. 21. - (1) În scopul aplicării eficiente a dispozițiilor prezentului cod de conduită, conducătorii autorităților și instituțiilor publice vor desemna un funcționar public, de regulă din cadrul compartimentului de resurse umane, pentru consiliere etică și monitorizarea respectării normelor de conduită. (2) Persoanele prevăzute la alin. (1) exercită următoarele atribuții: a) acordarea de consultanță și asistență funcționarilor publici din cadrul autorității sau instituției publice cu privire la respectarea normelor de conduită; b) monitorizarea aplicării prevederilor prezentului cod de conduită în cadrul autorității sau instituției publice; c) întocmirea de rapoarte trimestriale privind respectarea normelor de conduită de către funcționarii publici din cadrul autorității sau instituției publice. (3) Atribuțiile prevăzute la alin. (2) se exercită în temeiul unui act administrativ emis de conducătorul autorității sau instituției publice sau prin completarea fișei postului cu atribuția distinctă de consiliere etică și monitorizare a respectării normelor de conduită. (4) Rapoartele prevăzute la alin. (2) lit. c), aprobate de conducătorul autorității sau instituției publice, se comunică funcționarilor publici din cadrul autorității sau instituției publice și se transmit trimestrial, la	29. Articolul 21 se modifică și va avea următorul cuprins: “Rolul autorităților și instituțiilor publice Art. 21. - (1) În scopul aplicării eficiente a dispozițiilor prezentului cod de conduită, conducătorii autorităților și instituțiilor publice desemnează consilierul de etică cu respectarea condițiilor și a procedurii prevăzute de art. 21³ și 21⁵. (2) În mod excepțional, în funcție de numărul de personal din cadrul autorității sau instituției publice, de complexitatea problemelor și de volumul activității specifice, pot fi desemnați doi consilieri de etică. (3) În funcție de numărul de personal din cadrul autorității sau instituției publice, de complexitatea problemelor și de volumul activității în domeniul eticii, conducătorul autorității sau instituției publice evaluează în mod obiectiv ponderea activității consilierului de etică care rezultă din îndeplinirea atribuțiilor prevăzute la art. 21⁶ prin raportare la durata timpului normal de lucru în cadrul activității zilnice a consilierului de etică. Pe baza acestei evaluări, conducătorul autorității sau instituției publice stabilește care este ponderea activității care rezultă din îndeplinirea atribuțiilor prevăzute la art. 21⁶ în ponderea activității corespunzătoare funcției publice deținute de consilierul de etică și poate decide una dintre următoarele soluții: a) îndeplinirea în mod echilibrat a celor două tipuri de atribuții; b) îndeplinirea în mod proporțional cu ponderea fiecăreia dintre cele două activități în cadrul programului zilnic de lucru;

termenele și în forma standard stabilite prin instrucțiuni de Agenția Națională a Funcționarilor Publici. (5) Rapoartele autorităților și instituțiilor publice privind respectarea normelor de conduită vor fi centralizate într-o bază de date necesară pentru: a) identificarea cauzelor care determină încălcarea normelor de conduită profesională, inclusiv a constrângerilor sau amenințărilor exercitate asupra unui funcționar public pentru a-l determina să încalce dispoziții legale în vigoare ori să le aplice necorespunzător; b) identificarea modalităților de prevenire a încălcării normelor de conduită profesională; c) adoptarea măsurilor privind reducerea și eliminarea cazurilor de nerespectare a prevederilor legale.	c) îndeplinirea doar a atribuțiilor prevăzute la art. 21⁶, atunci când numărul mare de personal, complexitatea problemelor și volumul activității corespunzătoare consilierului de etică, justifică această decizie. (4) Fișa postului corespunzătoare funcției publice deținute de consilierul de etică se elaborează de compartimentul de resurse umane și se aprobă de conducătorul autorității sau instituției publice, pe baza celor stabilite în conformitate cu prevederile alin. (3). (5) Autoritățile și instituțiile publice implementează măsurile considerate necesare pentru respectarea dispozițiilor prezentului cod de conduită și sprijină activitatea consilierului de etică. (6) Autoritățile și instituțiile publice asigură punerea la dispoziția consilierului de etică a unui spațiu corespunzător de desfășurare a activității, astfel încât să fie respectată aplicarea principiului confidențialității. (7) Autoritățile și instituțiile publice au obligația să asigure participarea consilierilor de etică la programele de formare și perfecționare profesională, în condițiile prevăzute de prezentul cod de conduită.”
	30. După articolul 21 se introduc nouă noi articole, articolele 21¹ - 21⁹, cu următorul cuprins: „Rolul instituțional al consilierului de etică Art. 21¹. – (1) În scopul respectării și monitorizării implementării principiilor și standardelor de conduită de către funcționarii publici, consilierul de etică exercită un rol activ în domeniul prevenirii încălcării prezentului cod de conduită. (2) În exercitarea rolului activ în domeniul prevenirii încălcării principiilor și standardelor de conduită, consilierii de etică îndeplinesc atribuțiile și obligațiile prevăzute de prezentul cod de conduită.” „Statutul consilierului de etică Art. 21² – (1) Noțiunea de consilier de etică reprezintă o calitate, un statut temporar care se atribuie unui funcționar public pe o perioadă de 3 ani. Pe această perioadă și în deținerea acestei calități, consilierul de etică exercită rolul și îndeplinește atribuțiile prevăzute de prezentul cod de conduită.

(2) Poate dobândi calitatea de consilier de etică funcționarul public desemnat cu respectarea condițiilor și pe baza procedurii prevăzute de prezentul cod de conduită.

(3) Funcționarul public desemnat consilier de etică își păstrează funcția publică deținută. Dreptul la carieră al consilierului de etică este cel corespunzător funcției publice deținute.

(4) Prin derogare de la prevederile Legii nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, pe perioada exercitării calității de consilier de etică, funcționarul public are dreptul la salariul corespunzător funcției publice deținute, în condițiile legii, majorat cu 5 clase de salarizare suplimentare succesive față de clasa deținută.

(5) Consilierul de etică își desfășoară activitatea pe baza fișei postului întocmită în condițiile prevăzute la art. 21 alin. (4) și aprobată de conducătorul autorității sau instituției publice. În exercitarea atribuțiilor prevăzute la art. 21⁶ alin. (1) lit. a) și b), consilierul de etică beneficiază de independență operațională, în sensul că nu se supune subordonării ierarhice și nu primește instrucțiuni de la nicio persoană, indiferent de calitatea, funcția și nivelul ierarhic al acesteia.

(6) Consilierii de etică sunt obligați să participe în primele 3 luni de la data desemnării prin act administrativ al conducătorului autorității sau instituției publice, la programe de formare profesională inițială organizate în condițiile legii, pe baza standardului de formare al consilierilor de etică.

(7) Consilierii de etică pot participa la alte programe de perfecționare profesională organizate de Agenție sau de alți furnizori de formare profesională autorizați în condițiile legii, dacă au participat la programul de formare prevăzut la alin. (6).

(8) Exercițarea atribuțiilor de consiliere etică prevăzute la art. 21⁶ alin. (1) lit. a) și b) nu pot face obiectul evaluării performanțelor profesionale individuale ale consilierului de etică.

(9) Evaluarea performanțelor profesionale individuale pentru îndeplinirea de către consilierul de etică a atribuțiilor prevăzute la art. 21⁶, cu excepția celor prevăzute la art. 21⁶ alin. (1) lit. a) și b), se face de către conducătorul autorității sau instituției publice, în condițiile legii.”

„Condiții de numire a consilierului de etică

Art. 21³. – (1) Poate dobândi calitatea de consilier de etică funcționarul public care îndeplinește în mod cumulativ următoarele condiții:

- a) este funcționar public definitiv;
 - b) ocupă o funcție publică din clasa I;
 - c) are, de regulă, studii superioare în domeniul fundamental științe sociale.
 - d) prezintă deschidere și disponibilitate pentru îndeplinirea atribuțiilor care îi revin consilierului de etică în conformitate cu prevederile prezentului cod de conduită;
 - e) are o probitate morală recunoscută;
 - f) nu i s-a aplicat o sancțiune disciplinară, care nu a fost radiată în condițiile legii;
 - g) față de persoana sa nu este în curs de desfășurare cercetarea administrativă în cadrul procedurii disciplinare, în condițiile legii;
 - h) față de persoana sa nu a fost dispusă începerea urmăririi penale pentru o faptă de natura celor prevăzute la art. 54 lit. h) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
 - i) nu se află într-o procedură de evaluare desfășurată de Agenția Națională de Integritate, în condițiile legii;
 - j) nu se află în niciuna dintre situațiile de incompatibilitate cu calitatea de consilier de etică prevăzute de art. 21⁴.
- (2) Dovada îndeplinirii condițiilor prevăzute la alin. (1) lit. f) – j) se face prin completarea unei declarații de integritate, dată pe răspunderea funcționarului public.
- (3) Condițiile prevăzute la alin. (1) lit. b) și c) nu sunt obligatorii în cazul autorităților și instituțiilor publice în care numărul de personal este sub 20.”

“Incompatibilități cu calitatea de consilier de etică

Art. 21⁴. – (1) Nu poate participa la procedura de desemnare a consilierului de etică, iar dacă a participat nu poate fi numit consilier de etică, funcționarul public care se află în următoarele situații de incompatibilitate:

- a) este soț, rudă sau afin până la gradul IV inclusiv, cu

conducătorul autorității sau instituției publice sau cu înlocuitorul de drept al acestuia;

b) are relații patrimoniale sau de afaceri cu oricare dintre persoanele prevăzute la lit. a).

(2) În cazul în care situațiile de incompatibilitate prevăzute la alin. (1) intervin ulterior dobândirii în condiții legale a calității de consilier de etică, statutul de consilier de etică încetează în condițiile prezentului cod de conduită.”

“Procedura de desemnare a consilierului de etică

Art. 21⁵. – (1) Procedura de desemnare a consilierului de etică constă în următoarele etape:

a) se stabilește perioada de depunere a candidaturilor funcționarilor publici interesați de dobândirea calității de consilier de etică, care nu poate fi mai mică de 5 zile lucrătoare;

b) toți funcționarii publici care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 21³ și manifestă opțiunea individuală de a dobândi calitatea de consilier de etică, depun o cerere scrisă pe care o adresează conducătorului autorității sau instituției publice;

c) se verifică îndeplinirea de către funcționarii publici prevăzuți la lit. b) a condițiilor prevăzute de art. 21³, fiind admisă participarea doar a funcționarilor publici care îndeplinesc aceste condiții;

d) funcționarii publici admiși candidează în condiții de egalitate de șanse și tratament, pentru alegerea, prin votul funcționarilor publici din autoritatea sau instituția publică, în calitatea de consilier de etică;

e) funcționarul public care a întrunit cel mai mare număr de voturi este desemnat consilier de etică, prin act administrativ al conducătorului autorității sau instituției publice.

(2) Procedura de desemnare a consilierului de etică în cadrul fiecărei autorități sau instituții publice se stabilește prin act administrativ al conducătorului autorității sau instituției publice, cu respectarea următoarelor cerințe obligatorii:

a) reglementarea în conținutul procedurii a etapelor prevăzute la alin. (1);

b) anterior aprobării prin act administrativ al conducătorului

autorității sau instituției publice, proiectul procedurii de desemnare a consilierului de etică se supune principiilor de transparență și consultare a funcționarilor publici din cadrul instituției sau autorității publice pentru o perioadă de cel puțin 10 zile lucrătoare;

c) în termenul prevăzut la lit. b) funcționarii publici din cadrul autorității sau instituției publice pot formula observații și/sau propuneri cu privire la proiectul procedurii de desemnare a consilierului de etică, pe care le înaintează conducătorului autorității sau instituției publice;

d) proiectul procedurii de desemnare a consilierului de etică se finalizează cu luarea în considerare a observațiilor și/sau propunerilor formulate de funcționarii publici.

(3) Actul administrativ prin care se aprobă procedura de desemnare a consilierului de etică se aduce la cunoștința funcționarilor publici, în termen de maximum 3 zile lucrătoare de la data emiterii.

(4) Funcționarii publici care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 21³ îl înștiințează pe conducătorul autorității sau instituției publice printr-o cerere scrisă despre opțiunea individuală de a participa la procedura de desemnare a consilierului de etică.

(5) În cazul în care nu există nicio cerere depusă, conducătorul autorității sau instituției publice formulează cel puțin două propuneri din rândul funcționarilor publici care îndeplinesc condițiile prevăzute de art. 21³, cu consultarea și acordul prealabil al acestora.

(6) Desemnarea consilierului de etică se face prin act administrativ al conducătorului sau instituției publice, pe baza rezultatului alegerii în condițiile prevăzute la alin. (1) lit. c).

(7) În situația nerespectării prevederilor alin. (1) – (6), în termen de maximum 3 zile lucrătoare de la data emiterii actului administrativ prevăzut la alin. (6) orice funcționar public poate formula contestație, pe care o adresează conducătorului sau instituției publice.

(8) Contestația se soluționează în termen de 3 zile lucrătoare de la înregistrare. În cazul în care contestația este admisă, procedura de desemnare a consilierului de etică se reia cu respectarea prevederilor alin. (1) – (6).

(9) Actul administrativ de desemnare a consilierului de etică emis cu nerespectarea prevederilor alin. (1) – (6) este nul de drept.

Nulitatea se constată de instanța de contencios administrativ.”

“Atribuțiile consilierului de etică

Art. 21⁶. - (1) În exercitarea rolului activ de prevenire a încălcării principiilor și standardelor de conduită, consilierul de etică îndeplinește următoarele atribuții:

a) monitorizează modul de aplicare și respectare a principiilor și standardelor de conduită de către funcționarii publici din cadrul autorității sau instituției publice;

b) desfășoară activitatea de consiliere etică, pe baza solicitării scrise a funcționarilor publici, sau la inițiativa sa atunci când funcționarul public nu i se adresează cu o solicitare însă din conduita adoptată rezultă nevoia de ameliorare a comportamentului acestuia;

c) elaborează analize privind cauzele, riscurile și vulnerabilitățile care se manifestă în activitatea funcționarilor publici din cadrul autorității sau instituției publice și care ar putea determina o încălcare a principiilor și standardelor de conduită, pe care le înaintează conducătorului autorității sau instituției publice;

d) în vederea îndeplinirii atribuției prevăzută la lit. c), poate organiza interviuri cu personalul de conducere sau cu funcționari publici, pentru cunoașterea exactă a situațiilor care pot reprezenta în activitatea acestora o cauză, un risc sau o vulnerabilitate care ar putea determina o încălcare a principiilor și standardelor de conduită a funcționarilor publici;

e) elaborează, împreună cu personalul de conducere, un plan de prevenire care să cuprindă măsuri pentru înlăturarea cauzelor, diminuarea riscurilor și respectiv, a vulnerabilităților care ar putea conduce la nerespectarea principiilor și standardelor de conduită;

f) planifică și organizează, de regulă semestrial, sesiuni de informare a tuturor funcționarilor publici din cadrul autorității sau instituției publice, cu privire la principiile și standardele de conduită care trebuie respectate în activitate;

g) monitorizează apariția reglementărilor care instituie obligații în sarcina autorităților și instituțiilor publice pentru respectarea drepturilor cetățenilor în relația cu administrația publică, sau cu autoritatea sau instituția publică respectivă, pe care le aduce la cunoștința conducătorului autorității sau instituției publice;

h) planifică și organizează sesiuni de informare a tuturor funcționarilor publici din cadrul autorității sau instituției publice atunci când intervin modificări sau completări ale cadrului legal cu privire la principiile și standardele de conduită a funcționarilor publici, sau după caz, cu privire la instituirea unor obligații pentru funcționarii publici;

i) poate adresa în mod direct întrebări sau aplica chestionare cetățenilor și beneficiarilor direcți ai activității autorității sau instituției publice, cu privire la comportamentul personalului care asigură relația cu publicul, precum și cu privire la opinia acestora despre calitatea serviciilor oferite de autoritatea sau instituția publică respectivă;

j) analizează sesizările și reclamațiile formulate de cetățeni și de ceilalți beneficiari ai activității autorității sau instituției publice, cu privire la comportamentul personalului care asigură relația directă cu cetățenii și propune conducătorului autorității sau instituției publice măsuri de remediere a situațiilor sesizate;

k) pe baza analizei prevăzute la lit. j), planifică și organizează ori de câte ori este necesar, sesiuni de informare a personalului din cadrul compartimentului de relații cu publicul, cu privire la respectarea principiilor și standardelor de conduită profesională;

l) verifică condițiile de ocupare a funcțiilor publice stabilite pentru concursurile de recrutare și promovare, precum și pentru transferul funcționarilor publici, în vederea conformității acestora cu principiul egalității de șanse și tratament, și al eliminării oricăror forme de discriminare;

m) participă la ședințele cu personalul de conducere din cadrul autorității sau instituției publice, atunci când este considerată necesară prezența sa;

n) semnalează conducătorului autorității sau instituției publice orice practică instituțională care ar putea conduce la încălcarea principiilor și standardelor de conduită în activitatea funcționarilor publici;

o) participă alături de responsabilul cu standardele de control intern managerial, la elaborarea procedurilor privind standardele de conduită în cadrul autorității sau instituției publice;

p) elaborează rapoarte semestriale privind monitorizarea implementării principiilor și standardelor de conduită, precum și a

procedurilor disciplinare, pe care le comunică conducătorului autorității sau instituției publice și Agenției, la termenele și în formatele prevăzute;

r) colaborează cu Agenția, atunci când este necesar.

(2) În vederea îndeplinirii de către consilierul de etică a atribuției prevăzute la alin. (1) lit. l), compartimentul de resurse umane înaintea acestuia, înainte de a fi supusă aprobării de către conducătorul autorității sau instituției publice, documentația privind stabilirea condițiilor de ocupare a funcțiilor publice prin recrutare, promovare și transfer. În măsura în care condițiile stabilite nu sunt conforme cu legea, consilierul de etică aduce acest fapt la cunoștința compartimentului de resurse umane și conducătorului autorității sau instituției publice. În cazul în care, ulterior acestei înștiințări, compartimentul de resurse umane nu operează modificările solicitate, consilierul de etică are obligația de a sesiza Agenția.

(3) Rapoartele prevăzute la alin. (1) lit. p) se elaborează astfel:

a) de către consilierul de etică, raportul semestrial privind monitorizarea implementării principiilor și standardelor de conduită;

b) de către președintele comisiei de disciplină, raportul semestrial privind monitorizarea implementării procedurilor disciplinare.

(4) Pentru exercitarea corespunzătoare a atribuțiilor prevăzute la alin. (1), consilierii de etică au următoarele obligații:

a) de a se informa permanent în domeniul eticii profesionale;

b) de a consulta periodic site-ul Agenției pentru a studia ghidurile, îndrumările și recomandările în domeniu;

c) de a participa la programe de formare profesională inițială și de perfecționare, în condițiile prevăzute de prezentul cod de conduită.”

“Activitatea de consiliere etică

Art. 21⁷. - (1) Activitatea de consiliere etică se desfășoară în cadrul uneia sau mai multor ședințe de consiliere, în funcție de complexitatea aspectelor care fac obiectul activității de consiliere.

(2) Activitatea de consiliere etică se organizează și se desfășoară cu respectarea prevederilor art. 19¹ alin. (3) – (11).

(3) Activitatea de consiliere etică se înscrie într-un registru de evidență.

(4) Modul de desfășurare a activității de consiliere etică, precum și modelul, gestionarea și accesul la registrul de evidență se stabilesc în condițiile prevăzute la art. 20 alin. (1) lit. c) și alin. (2).”

“Răspunderea consilierului de etică

Art. 21⁸. – (1) Consilierul de etică răspunde pentru modul de îndeplinire a atribuțiilor, în condițiile legii.

(2) În situația formulării unei sesizări adresată comisiei de disciplină cu privire la activitatea consilierului de etică, cercetarea administrativă a acestuia se face în mod obligatoriu cu participarea unui reprezentant al Agenției. La finalizarea cercetării administrative, opinia reprezentantului Agenției se consemnează în raportul comisiei de disciplină.”

“Încetarea calității de consilier de etică

Art. 21⁹. – (1) Calitatea de consilier de etică încetează în următoarele situații.

a) prin renunțare expresă a consilierului de etică la această calitate, pe baza cererii scrise adresată conducătorului autorității sau instituției publice;

b) prin expirarea perioadei pentru care a fost desemnat consilier de etică în condițiile prevăzute de prezentul cod de conduită;

c) în cazul intervenirii unei situații de incompatibilitate prevăzute de art. 21⁴;

d) prin revocare de către conducătorul autorității sau instituției publice, pentru activitate necorespunzătoare a consilierului de etică sau în cazul aplicării unei sancțiuni disciplinare acestuia;

e) în caz de încetare și de modificare a raporturilor de serviciu ale funcționarului public care are calitatea de consilier de etică în cadrul altei autorități sau instituții publice, precum și în caz de suspendare a raporturilor de serviciu pe o perioadă mai mare de 1 lună.

(2) Încetarea calității de consilier de etică prin revocare în condițiile prevăzute la alin. (1) lit. d) se poate dispune astfel:

a) numai după sesizarea Agenției de către conducătorul autorității sau instituției publice cu privire la activitatea considerată necorespunzătoare a consilierului de etică și cercetarea motivelor de

	către Agenție; b) în cazul aplicării unei sancțiuni disciplinare, cu respectarea prevederilor art. 21⁸.”
Publicitatea cazurilor de încălcare a normelor de conduită Art. 22. - (1) Raportul anual cu privire la managementul funcției publice și al funcționarilor publici, care se întocmește de Agenția Națională a Funcționarilor Publici, trebuie să cuprindă și următoarele date: a) numărul și obiectul sesizărilor privind cazurile de încălcare a normelor de conduită profesională; b) categoriile și numărul de funcționari publici care au încălcat normele de conduită morală și profesională; c) cauzele și consecințele nerespectării prevederilor prezentului cod de conduită; d) evidențierea cazurilor în care funcționarilor publici li s-a cerut să acționeze sub presiunea factorului politic. (2) Agenția Națională a Funcționarilor Publici poate să prezinte în raportul anual, în mod detaliat, unele cazuri care prezintă un interes deosebit pentru opinia publică.	31. Articolul 22 se modifică și va avea următorul cuprins: “Publicitatea rapoartelor de monitorizare a implementării principiilor și standardelor de conduită Art. 22. - (1) Rapoartele prevăzute la art. 20 alin. (1) lit. k) și la art. 21⁶ alin. (1) lit. p) sunt informații cu caracter public. Acestea se publică pe site-ul fiecărei autorități sau instituții publice și se comunică la cererea oricărei persoane interesate. (2) Raportul privind managementul funcției publice și al funcționarilor publici, care se elaborează anual de Agenție, cuprinde și următoarele date: a) numărul și obiectul sesizărilor privind cazurile de încălcare a normelor de conduită profesională; b) categoriile și numărul de funcționari publici care au încălcat normele de conduită morală și profesională; c) cauzele și consecințele nerespectării prevederilor prezentului cod de conduită; d) evidențierea cazurilor în care funcționarilor publici li s-a cerut să acționeze sub presiunea factorului politic. (3) Agenția poate să prezinte în raportul anual, în mod detaliat, unele cazuri care prezintă un interes deosebit pentru opinia publică.”
CAPITOLUL IV Dispoziții finale Răspunderea Art. 23. - (1) Încălcarea dispozițiilor prezentului cod de conduită atrage răspunderea disciplinară a funcționarilor publici, în condițiile legii. (2) Comisiile de disciplină au competența de a cerceta încălcarea prevederilor prezentului cod de conduită și de a propune aplicarea sancțiunilor disciplinare, în condițiile legii. (3) Funcționarii publici nu pot fi sancționați sau prejudiciați în niciun fel pentru sesizarea cu bună-credință a comisiei de disciplină competente, în condițiile legii, cu privire la cazurile de încălcare a	32. Articolul 23 se modifică și va avea următorul cuprins: “Contravenții și sancțiuni Art. 23. – (1) Constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 2.000 lei la 3.000 lei următoarele fapte: a) nerespectarea de către conducătorul autorității sau instituției publice a prevederilor art. 21; b) nerespectarea de către consilierul de etică a prevederilor art. 21⁶ alin. (1) lit. p). (2) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către persoanele împuternicite prin ordin al președintelui Agenției. (3) Contravențiilor prevăzute la alin. (1) le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.

normelor de conduită. (4) În cazurile în care faptele săvârșite întrunesc elementele constitutive ale unor infracțiuni, vor fi sesizate organele de urmărire penală competente, în condițiile legii. (5) Funcționarii publici răspund potrivit legii în cazurile în care, prin faptele săvârșite cu încălcarea normelor de conduită profesională, creează prejudicii persoanelor fizice sau juridice.	180/2002, cu modificările ulterioare.”
Armonizarea regulamentelor interne de organizare și funcționare Art. 24. - În termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, autoritățile și instituțiile publice vor armoniza regulamentele interne de organizare și funcționare sau codurile de conduită specifice, potrivit dispozițiilor prezentului cod de conduită, în funcție de domeniul lor de activitate.	33. Articolul 24 se modifică și va avea următorul cuprins: „Aplicabilitatea generală a Codului de conduită Art. 24. – (1) Codul de conduită se aplică funcționarilor publici numiți în condițiile prevăzute de Legea nr. 188/1999, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și funcționarilor publici cu statut special. (2) Prin legi speciale se pot reglementa principii și standarde de conduită specifice activității funcționarilor publici cu statut special.”
Asigurarea publicității Art. 25. - Pentru informarea cetățenilor, compartimentele de relații publice din cadrul autorităților și instituțiilor publice au obligația de a asigura publicitatea și de a afișa codul de conduită la sediul autorităților sau instituțiilor publice, într-un loc vizibil.	34. Articolul 25 se modifică și va avea următorul cuprins: “Asigurarea publicității Art. 25. - Pentru informarea cetățenilor, compartimentele de relații cu publicul din cadrul autorităților și instituțiilor publice au obligația de a asigura publicarea codului de conduită pe pagina de internet și de a-l afișa la sediul autorităților sau instituțiilor publice, într-un loc vizibil și accesibil publicului.”
Intrarea în vigoare Art. 26. - Prezentul cod de conduită intră în vigoare la 15 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.	35. Articolul 26 se abrogă.
Art. II - – În termen de 60 zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, autoritățile și instituțiile publice sunt obligate să inițieze și să finalizeze procedura de desemnare a consilierului de etică, cu respectarea prevederilor art. 21³ și 21⁵ din Legea nr. 7/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Art. III - Prin derogare de la prevederile art. 21² alin. (6) din Legea nr. 7/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, consilierii de etică desemnați în condițiile prevăzute la art. II au obligația de a participa în cursul anului 2014 la programe de formare profesională organizate în condițiile legii, pe baza standardului de formare pentru consilierii de etică. Art. IV - (1) În termen de 90 zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Agenția elaborează reglementările prevăzute la art. 20 alin. (1) lit. c), d) și g) din Legea nr. 7/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare (2) Până la data intrării în vigoare a reglementărilor prevăzute la alin. (1) se aplică Ordinul Președintelui Agenției Naționale a	

Funcționarilor Publici nr. 1.200/2013 privind monitorizarea respectării normelor de conduită de către funcționarii publici și a implementării procedurilor disciplinare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 207 din 11 aprilie 2013.

Art. V. – Prezenta lege intră în vigoare la 30 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. VI. – Legea nr. 7/2004 privind Codul de conduită a funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, se va republica, dându-se textelor o nouă renumerotare.